

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION
ipa *Attentie*

39e jaargang Nr. 136 - December 2017

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 748

KO voor Henk B.

Eind van het jaar...

Met rasse schreden nadert het eind van het jaar weer maar eerst nog de kerstdagen.

Terugkijkend was het een jaar waarin veel is voorgevallen. Niet alleen de voormalige nationale korpschef Gerard Boumans overleed, maar ook onze eigen Jos ten Wolde, jarenlang bestuurslid van ons IPA-district, is na een periode van ziekte overleden en in besloten kring vond de uitvaart plaats. Op veel te jonge leeftijd is eveneens na een ziekbed ons lid Edwin Fransen overleden. Bij zijn uitvaart in het crematorium waren veel politiecollega's en IPA-leden aanwezig. Moge de aanwezigheid van alle collega's en IPA-leden bij beide uitvaarten de achtergebleven familieleden tot troost zijn.

Ook de publiciteit rond de politie, zowel positief als negatief, zoals de perikelen bij de Centrale Ondernemingsraad en het vele werk dat op het bord van de politie terechtkomt, heeft bij de collega's veel indruk gemaakt. En niet alleen bij de collega's maar ook bij het publiek en naar ik mag hopen ook bij de politiek moet toch duidelijk geworden zijn dat de vele bezuinigingen, de reorganisatie en het nijpend tekort aan politiemensen de organisatie en datgene waar zij voor staat geen goed doet en dat het zo niet verder kan. Ik heb hierover vaker geschreven in onze 'Attentie'. Werken bij de politie is een vak waar vele van ons hun weg hebben gevonden. Laat dit ook zo blijven zodat wij altijd waar kunnen maken dat we 'Dienstbaar en Waakzaam' zijn. Je kunt nu eenmaal niet alles afschuiven op het argument dat er geen geld is. Een gezonde en prettige maatschappij, waarin ieder in welbevinden kan leven, is een noodzaak om in de toekomst geen puin te hoeven ruimen door alles wat juist door bezuinigingen in het verleden en nu nog kapot gemaakt wordt. De kosten van herstel zijn vele malen meer dan de verdiensten van bezuinigingen op korte termijn en je kunt de kosten niet altijd blijven afschuiven op de ingezetenen. Er is toch het spreekwoord: "Voorkomen is beter dan genezen". Een waarheid die ook nu nog steeds geldt.

Binnen onze eigen IPA worden ook veranderingen doorgevoerd en ook dat gaat niet zonder de nodige problemen. Het Landelijk Bestuur neemt hierin het voortouw en wij als districten, vooral onze samenwerking in de oostelijke districten, zullen ook hier positief alert blijven. Iedere verandering moet een verbetering zijn, anders moet je hem niet doorvoeren. De Paradis Papers die kort geleden bekend werden geven weer eens aan dat Nederland een echt belastingparadijs is. Belastingontwijking door rijken en internationale ondernemingen is, hoewel legaal, voor vele toch een doorn in het oog. De inkomsten die hierdoor worden misgelopen mogen door anderen worden opgebracht. Hoogtijd dat daar internationaal iets aan gedaan gaat worden, zodat deze wedloop door landen beëindigd wordt.

Nu er na zovele dagen eindelijk een kabinet, Rutte III, is dat inmiddels al op het bordes gestaan heeft bij koning Willem Alexander kan er eindelijk weer geregeerd gaan worden. Het ministerie van Justitie en Veiligheid is verantwoordelijk voor onze rechtsorde, een rechtsorden waarin mensen moeten kunnen samenleven, ongeacht hun opvattingen of levensstijlen. Daarnaast werkt dit ministerie aan een veiliger en rechtvaardiger samenleving. De nieuwe minister van Justitie en Veiligheid, Ferdinand Grappenhuis, de minister van Rechtsbescherming, Sander Dekker en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, Mark Harbers, zullen alles in het werk moeten stellen om een gezonde rechtsorde waar veiligheid en een goede rechtsbescherming aanwezig is. Verantwoordelijk zijn betekent niet alleen 'politiek verantwoordelijk' maar zeker ook verantwoordelijk voor alle ingezetenen.

Zoals ik al aangaf naderen de feestdagen. Ik wens u allen fijne Kerstdagen toe, een prettige jaarwisseling en natuurlijk een gezond en gelukkig 2018. De collega's die moeten werken in deze periode en misschien niet samen met hun dierbare samen kunnen zijn om zowel Kerst als Oud- en Nieuw te vieren wens ik, ook namens de andere bestuursleden, veel sterkte en een fijne dienst toe.

Uw voorzitter,
Jan Eijkemans

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
39e jaargang nr. 136
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jaap Heerschop
Postgiro District NL97 RABO 0155 7464 56 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Ledensecretaris/contactsecretaris:

Brugt Peper
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

Algemeen Bestuurslid

Jan Nijburg

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Actviteiten:

Dick Beerens
dickbeerens@hetnet.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Industrieweg 94
7202 CB Zutphen
Telefoon: 0575 - 47 38 81
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Martin van der Putten

In dit nummer

- 3** Voorwoord
- 6** KO voor Henk B.
- 9** Bezoek Fort Pannerden
- 11** Roze laarsje op het tuinpad
- 14** Oude foto's van Politie Curaçao
- 16** Politienieuws
- 19** Jubilarissen
- 21** Tweede nazomer kampeerweekend
- 24** Hobby van een diender
- 28** Agenda
- 29** Agenda Ledenvergadering 2018

International Police Association, District Nijmegen e.o.

Secretariaat

Begoniastraat 22 • 6658 EB Beneden Leeuwen

nijmegen@ipa-nederland.nl

Facebook; IPA Netherlands, Nijmegen e.o.

Van links naar rechts; Brugt Peper, Jan Eijkemans, Martin van der Putten, Jaap Heerschop, Dick Beerens, Jan Nijburg en Adrie Daniëls.

KO voor Henk B.

Tekst: Jan Eijkemans

KO voor Henk B., u zult wel denken wat is dat nu voor een titel van een artikel. Toch dekt de vlag de lading in dit geval. Het betreft namelijk een aanvraag voor een Koninklijke Onderscheiding voor een van onze IPA-leden.

Medio mei word ik benaderd door Ed Abbenhuis, een kennis die ik al een flink aantal jaren ken. Hij had het idee opgevat om een Koninklijke Onderscheiding

aan te vragen en vroeg of ik hem daarbij wilde helpen. Toen hij de naam noemde zei ik meteen natuurlijk daar werk ik graag aan mee. Ed kende, net als ik, betrokkene al ook langer. Wij hebben de taken verdeeld en een afspraak gemaakt met een medewerker van de gemeente Berg en Dal. Samen op de afgesproken datum en tijd zijn wij het gemeentehuis binnengestapt. Wij melden ons bij de receptie dat wij een afspraak hadden met Monique Wolsing. Met Monique en een andere medewerkster hebben wij ons voorstel besproken, de laatste moest Monique inwerken omdat het een nieuwe taak voor Monique was. Natuurlijk wordt ook de partner van de te decoreren persoon bij de aanvraag betrokken met de mededeling dat alles geheim moet blijven en dat betrokkene in geen geval mag weten wat er aan de hand is.

Nu kan ik u wel vertellen dat een dergelijke aanvraag niet zomaar gaat. Er moeten een hoop formulieren ingevuld worden, je moet een aantal personen hebben die de aanvraag ondersteunen, nog los van de eisen over de periode dat betrokkene bepaalde functies uitoefende. Enfin met een hoop huiswerk zijn we aan de gang gegaan.

Natuurlijk zijn we aan het zoeken gegaan wie de aanvraag wilde en kon ondersteunen en al snel kwamen wij uit bij oud-burgemeesters van Ubbergen, een oud-wethouder, natuurlijk IPA District Nijmegen e.o. en de uitgever van het blad 'De Rozet'. Deze mensen zijn we gaan benaderen om hun argumenten om de aanvraag te ondersteunen op papier te zetten. Nadat dit was gebeurd hebben wij een voorstel en

aanbiedingsbrief opgesteld en deze ingeleverd bij Monique. Een paar dagen later kwam er een mailtje van Monique dat er toch nog een aantal andere formulieren moesten worden ingevuld. Dit waren o.a. een werkgeversverklaring voor de tijd dat betrokkene werkzaam was bij de politie en dat er geen bezwaar bestond om de onderscheiding uit te reiken aan hem. Er moest een aanvulling komen om aan te geven waaruit blijkt dat de kandidaat een lintje verdient. Hoewel wij e.e.a. reeds in onze aanbiedingsbrief hadden vermeld bleek dit niet voldoende te zijn. Ambtenaren zijn kennelijk dol op formulieren dus deze aanvullingen maar weer netjes op papier zetten zonder te vergeten de activiteit per organisatie, de vervulde functie, de tijdsbesteding, etc. Dan ook nog expliciet aangeven wanneer het lintje moet worden uitgereikt. Wij hadden gekozen, samen met de partner van betrokkene, voor Koningsdag. Welnu dan begint er ook een tocht lang diverse ambtelijke instanties om bovenstaande vragen in te kunnen vullen. Uiteindelijk lukt het binnen de periode die ons was gegeven. Je moet namelijk voor een bepaalde datum alles aangeleverd hebben anders kan de Kanselarij der Nederlandse Orden, afdeling Decoraties en Advies de adviezen van het Kapittel voor de Civiele Orden niet goed voorbereiden en wordt het ingediende decoratievoorstel terzijde gelegd. De Kanselarij der Nederlandse Orden is opgericht in 1815 op het moment dat de Militaire Willems-Orde en de Orde van de Nederlandse Leeuw werden ingesteld en is gevestigd in Den Haag. Een museum over de Nederlandse Orden is gevestigd bij paleis Het Loo in Apeldoorn. Nadat alles via de burgemeester van de gemeente Berg en Dal, de Commissaris van de Koning en het Kapittel allen hun advies hebben gegeven kan het voorstel ter bekrachtiging door de Koning worden ingediend. Natuurlijk wordt ook nog gekeken of je justitiële antecedenten hebt waar het ook op kan spaak lopen, hoewel wij daar toch niet bang voor waren.

Wanneer dit alles is goedgekeurd horen de aanvragers of het decoratievoorstel is aangenomen.

Wij vernamen dit in december en stelden de partner van de te decoreren persoon daarvan in kennis onder de voorwaarde te allen tijde de mond dicht te houden. En dan begint het lange wachten tot het moment van uitreiking op Koningsdag. Tussendoor heb je nog contact met de echtgenote van de persoon die gedecoreerd gaat worden en dat levert nog hilarische momenten op. Als je telefonisch contact zoekt is het altijd afwachten wie je aan de telefoon krijgt. En dan gebeurt het natuurlijk dat je de te decoreren persoon aan de lijn krijgt en je met een verdraaide stem moet zeggen dat je verkeerd verbonden bent. Een ander moment dat je belt met het mobiele nummer van de echtgenote zit deze in de auto met, u raad het al, de kandidaat gedecoreerde. Vooraf aan de datum wordt de pers geïnformeerd wie er allemaal een onderscheiding krijgen, zo ook de uitgever van 'De Rozet' want daar kon

ook onze kandidaat in de mail kijken. Veiligheidshalve is de naam van onze kandidaat niet in het lijstje opgenomen dus daar kon het niet fout gaan. Normaal moet je een goede smoes verzinnen om de kandidaat naar het gemeentehuis te krijgen maar dat was in ons geval niet moeilijk. Als vaste fotograaf van de gemeente Berg en Dal is hij bij deze gelegenheid altijd aanwezig. Alleen nu had hij een andere taak te vervullen. Vooraf was hij door de gemeente geïnformeerd dat dit jaar op een andere wijze de foto's gemaakt moesten worden en dat hij dus op een plaats achter in de zaal achter een hekje de foto's moest nemen. Het bleek dat hij daar flink van baalde. Met de echtgenote hadden we afgesproken dat zij rond tien uur op Koningsdag bij het gemeentehuis moest zijn. Dat was natuurlijk prima geregeld. Ook de aanvragers, familie en bestuursleden waren op tijd aanwezig. Wat de kandidaat betreft ging dat toch wat anders. Iedereen van de mensen die een onderscheiding zouden ontvangen waren aanwezig en omdat wij wisten dat onze kandidaat als eerste gedecoreerd zou worden werd het toch penibel. Om half elf zou de bijeenkomst aanvangen en een paar minuten daarvoor was hij nog niet aanwezig. De burgemeester, die iedereen in de hal van het gemeentehuis ontving, keek al ongerust op zijn horloge. Waar bleef hij nou. Ruim op tijd, een minuut voor half elf, kwam hij er dan aan gewapend met zijn fototoestel en kon de burgemeester opgelucht ademhalen. Toen kon de ceremonie beginnen, maar niet nadat onze fotograaf zijn echtgenote voor in de zaal zag zitten en dat hij bij haar mocht komen zitten. Later vertelde hij dat hij met machtig vond dat zij, Anneke,

gedecoreerd zou worden want ze deed ook veel voor de gemeenschap. Om aan die gedachte toch een eind aan te maken werd Henk Baron, want daar gaat het om, naar voren geroepen om de Koninklijke Onderscheiding op gespeld te krijgen. Henk en Anneke vonden dat natuurlijk prachtig en Henk glunderde voluit. Nadat alle mensen, die een onderscheiding kregen uitgereikt, geweest waren was het tijd voor een receptie en konden de gedecoreerden hun felicitaties in ontvangst nemen. Het was voor velen een geweldig feest en alles was tot in de puntjes verzorgd. Later vertelde Henk mij: "Jan, ik dacht dat ik je kende maar dit had ik nooit verwacht."

Henk, neem maar van mij aan dat wij, Ed Abbenhuis en ik, met veel plezier dit voor je gedaan hebben, het is je van harte gegund. Ook wij hebben er een hoop plezier aan beleefd, met name Ed had al hele visioenen hoe jij zou reageren bij binnenkomst in het gemeentehuis. Ook aan de contacten met de vele mensen die de aanvraag ondersteunden hebben wij prettige herinneringen en wij zijn hen dan ook veel dank verschuldigd voor hun spontane medewerking.

Wij hebben nu 'een Koninklijke Henk', want hij is benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Bezoek aan Fort Pannerden

Tekst: Henri Artz Foto's: Henk Baron

Op zaterdag 28 oktober is een bezoek gebracht aan het Fort Pannerden met een groepje van 18 personen. Twee personen hadden zich afgemeld.

Om 10:00 uur was het verzamelen op de parkeerplaats, van waar uit het nog 1200 meter lopen was naar het Fort. De sportievelingen gingen via het struinpad en anderen met de TUK TUK.

Om 10:30 uur was de ontvangst met een kopje koffie of thee met een heerlijk stuk appeltaart.

Tijdens de koffie werd door Jan een minuut stilte gevraagd i.v.m met het overlijden van Edwin Franssen. Om 11:15 uur ging de rondleiding van start. De groep werd in twee groepen gedeeld met ieder een gids.

Over het fort werd uitleg gegeven via een overzichtskaart van de Nieuwe Hollandse Waterlinie, waar het ook deel van uitmaakte.

De bouw van het fort geldt als een huzarenstukje van militaire bouwkunst. Het is een sperfort, een zelfstandig naar alle zijden verdedigbaar fort. Het is gebouwd met de stenen (enkele miljoenen) van de steenfabrieken uit de buurt. Door de moderne oorlogsvoering moest het fort worden aangepast. Het fort kreeg toen zijn hoger gelegen Rijn- en Waalbatterijen, van beton en staal met modern geschut. Na deze verbouwing spraken men van een pantserfort.

Het onder de aarde verborgen complex is enorm groot 75 bij 70 meter, en heeft 5 verdiepingen met ruim 124 ruimten, een stelsel van gangen en trappen. De muren zijn plaatselijk 3 meter dik.

Het trapeziumvormige gebouw heeft uitbouwen op de hoekpunten. Men noemt dit het polygonaal-caponniere systeem. De kleine halfronde caponnières op de hoekpunten zorgden voor flankerend nabijheidsvuur, en de rest van het fort kon worden benut voor frontaal vuur voor de grotere afstand.

Voor de soldaten was het geen aangenaam verblijf in het fort. Het water stond soms op de vloer en het was er gemiddeld niet warmer dan 10 graden celsius.

Het fort zorgde ervoor dat de vijand geen schepen kon laten afzinken bij de kop van het Pannerdensch Kanaal. Met een systeem van sluisjes kon het land kniehoog onder water worden gezet, te hoog om te lopen en te laag om te varen.

Omdat Fort Pannerden de watertoevoer in de gaten hield kreeg het de naam 'Hoofdkraan van de Linie'.

De kazematten die vlak voor de tweede oorlog nog zijn gebouwd hebben geen verdere functie gehad.

Toen begon de rondleiding en de volgende ruimten werden bezocht (omdat het bijna Halloween was konden we verschillende ruimtes niet bezoeken).

Bij de munitieruimtes werd gewezen op het aparte metselwerk. In een van de caponnières hadden de krakers zich destijds verschanst tegen de ontruiming. We bezochten ook de onderkomens waar de manschappen sliepen, op hangbedden bevestigd tegen de muren. We zagen ook de specifieke interne waterafvoer van het fort naar buiten. Boven op het fort was de luchtwacht observatiepost van 3 bij 3 meter met een borstwering van 1,50 meter hoog, gebouwd ten tijde van de Koude Oorlog. Die observatiepost heeft daar gezeten van 1952 tot 1964, toen werd ze opgeheven. Er zijn ook latrines met schaamschotten en een speciale latrine voor de dames, met een mozaïek werk op de vloer gemaakt door de krakers boven de beerput. Ook is er een memorieruimte van de militairen die in het fort gelegerd zijn geweest. Een ruimte was er voor de militairen van de marine met een nog mooie intact gebleven muurbeschildering van drie kruisers.

Het fort werd juni 2000 door vijftiental mensen gekraakt. Na zes jaar gekraakt te zijn werd begonnen met de ontruiming van het fort door de Mobiele Eenheid met behulp van het Nederlandse leger. De Mobiele Eenheid had twee dagen nodig voor de ontruiming en verwijdering van zo'n 25 krakers. November 2006 werd het fort wederom ingenomen door 80 a 100 krakers.

Er kwam echter geen tweede ontruiming. De krakers hadden in 2006 een overeenkomst gesloten met de Stichting Fort Pannerden. Bij de aanvang van de restauratie in 2008 hebben de krakers het fort vrijwillig verlaten.

Na afloop van de rondleiding werd door de de I.P.A. nog een consumptie aangeboden en er was een kleine loterij met een paar leuke prijsjes waarbij de IPA pet een gewilde prijs was.

En zoals altijd werd door onze fotograaf Henk Baron een mooie groepsfoto gemaakt.

Het was een geslaagde dag. En voor geïnteresseerden in militaire historie zeer zeker de moeite waard.

Roze laarsjes op het tuinpad.

Tekst: Sociaal media Foto's: internet

Gevoelens van een politieagente / officier van dienst na een heftige dienst aan het papier toevertrouwd.

De politieagente schreef een heftige en indrukwekkende werkdag van zich af. Een werkdag waarbij twee jonge kinderen verdronken.

Op vrijdag 18 augustus viel een eenjarig meisje in het water in Hazerswoude-Dorp. Later op de dag raakte een vijfjarige jongen te water in Bodegraven. Beide kinderen werden door hulpdiensten uit het water gehaald en naar een ziekenhuis vervoerd, maar dat mocht niet baten. Later overleden beide kinderen.

In het verhaal van de politieagente beschrijft ze hoe ze de dag heeft beleefd en welke indruk het op haar heeft gemaakt.

Het verhaal van de agente is hieronder te lezen.

Een geharde politievrouw met 30 jaar operationele ervaring, dat is wat ik ben.

Ik ben relatief jong mijn moeder aan kanker verloren, wat er

ook gebeurt, iets ergers dan dat kan me niet meer overkomen. Dat maakt dat ik heftige incidenten in mijn werk redelijk goed kan handelen. In al die jaren heb ik net als vele collega's heftige incidenten meegemaakt. Incidenten die je niet gelijk loslaten.

Zo weet ik nog mijn eerste reanimatie: een 16 jarig meisje. Een meisje dat taart at, omdat zij net uit het ziekenhuis was ontslagen. Zij redde het niet. Ik zag de verslagenheid van ouders toen hun zoontje door een noodlottig ongeval in de haven om het leven kwam.

Op zondagmorgen had ik ooit eens met een collega een dubbele reanimatie. Een heer werd onwel en tijdens het reanimeren zag ik de buurman in elkaar zakken. Hij bleek een zwak hart te hebben en door de commotie werd hij onwel. Beiden hebben het niet gered. Dat bleek tot twee weken geleden de meest bijzondere gebeurtenis uit mijn politie carrière.

Een vrijdagmiddag, late dienst, ik ben officier van dienst, kortweg ovd P.

Een ovd komt bij grotere incidenten ter plaatse en is herkenbaar aan het groene hesje. Vanuit andere disciplines zijn er ook ovd's. Meestal overleggen wij met elkaar wat wij van elkaar verwachten en wat wij voor elkaar kunnen betekenen.

Ik neem de dienst rond 14:45 uur over van de vroege dienst. 'Heb je nog bijzonderheden?', vraag ik mijn voorganger. Het antwoord is nee, ik hoop dat jij een drukker dienst hebt. Dat dit een dienst zou worden, waarbij ik getuige zou zijn van twee heftige incidenten kon ik op dat moment niet bevroeden. Mijn chauffeur is Marco, een collega die ik nog ken van mijn vorige bureau. Vlak hierna hoor ik via de mobilfoon dat er eenheden worden gestuurd naar Hazerswoude. Daar is een kindje te water geraakt. Brandweer ambulance en de traumahelikopter zijn onderweg. Ook wij gaan daarheen. Ik hoor dat collega s doorgeven dat het kindje 1,5 jaar oud is en in de sloot naast de ouderlijke woning is gevallen. Hoe lang zij in het water heeft gelegen is onbekend. Vlak hierna hoor ik dat zij weer ademhaling heeft. Kippenvel staat op mijn armen. Kom op kleine Puk ga er voor, spookt het in mijn hoofd.

Als ik in de tuin kom, waar de trauma artsen, vrijwillige brandweer en mijn collega s staan, om haar te reanimeren, zie ik een paar roze laarsjes met bloemetjes. Ik krijg een prop in mijn keel. Die roze laarsjes horen aan kleine meisjes voetjes en niet op een tuinpad. Ik zie verbetenheid bij een ieder. Er wordt met man en macht gevochten om dit jonge leventje te behouden. De ouders zijn in de woning spullen aan het pakken om naar het ziekenhuis te gaan. Als zij de tuin in komen, staat ineens de moeder stil en staat even alleen. Ik sta naast haar en zeg dat ik niet weet wat ik moet zeggen maar dat iedereen alles doet om haar dochtertje te redden. Ik sla mijn arm om haar heen en heel even huilt ze. Een spoedtransport van de motorrijders uit Den Haag is er. Zij stemmen af hoe zij willen rijden. Zij doen dit met ter plaatse bekende collega s. Kleine meid wordt vervoerd naar het Sophia ziekenhuis in Rotterdam. Ons gebied is waterrijk en er zijn vele bruggen die er voor de grote en plezier vaart regelmatig uitgaan. Ik vraag aan het OC of zij alle bruggen in de route naar beneden willen houden tot de stoet voorbij is. Dit gebeurt. De ouders staan op afstand met de armen om elkaar heen te kijken naar wat volgens mij je grootste nachtmerrie moet zijn. Je kind verliezen. Na ongeveer drie kwartier gaat ze vervoerd worden.

Als iedereen weg is, pak ik de laarsjes op en zet ze bij de achterdeur. In de hoop dat ze ze snel weer aan zal trekken.

In de debriefing wordt openlijk gesproken over wat het met collega s heeft gedaan. Dit zijn jonge mensen, velen hebben zelf kinderen. Een enkeling zegt niet veel, voor een ander is dit de derde reanimatie in een week, een ander spreekt openlijk over hoe hij/zij het ervaren heeft. De opvang is top. Er is goed gewerkt, het zag er uit als een geoliede machine.

Wij gaan weer door. We eten een hapje bij team Gouda, zijn voornemens om bij team Leiden Midden te vragen hoe het staat met de studentenfeesten. Vlak voor het bureau Leiden Midden hoor ik het OC diverse eenheden oproepen om te gaan naar Bodegraven, daar is een vijfjarige jongetje in de Oude Rijn gevallen. Men weet niet hoe lang hij er al in gelegen heeft. De brandweer, ambulance en de traumahelikopter gaan ook ter plaatse. Dit kan niet waar zijn, is mijn eerste reactie, niet twee kindjes in 1 dienst. Ik wil dit niet! We keren om, zetten onze optische en geluidssignalen aan en rijden die kant op. Als we aankomen is er al een brandweer duikploeg te water. Daarvoor zijn twee collega's met een aantal burgers te water gegaan. Maar het was te diep en te koud om goed te kunnen zoeken. Ook hier zijn de ouders ter plaatse. Hier zijn veel mensen

op de been. Ze staan zelfs op de brug om beneden, daar waar het gebeurt, maar niets te missen. Aan ons de taak om de mensen weg te sturen. In het water wordt koortsachtig gezocht. Tot de verlossende kreet: 'we hebben hem'. Ik hoor een mevrouw, zij is een familielid, aan mij vragen of hij nog leeft. Het is mij bekend dat hij geruime tijd in het water heeft gelegen, wat moet ik zeggen? Verder dan ambulance personeel zal alles doen om hem te redden kom ik niet. De ouders willen naar hun kind, het verdriet, je ergste nachtmerrie. Ook voor deze kleine man, komt er een spoedtransport richting het Sophia kinderziekenhuis.

Marco en ik stappen in de auto, we realiseren ons allebei dat we twee heftige incidenten hebben meegemaakt. We hebben niet gereanimeerd, hebben de kindjes niet gezien, maar twee kinderen in 1 dienst die in het water vallen dat is te veel.

Ook hierna komt er voor ons opvang en een debriefing. Hier geldt hetzelfde, jonge collega's die vaak zelf kinderen hebben. De een spreekt zich meer uit dan de ander, daar is ruimte voor. Het team collegiale opvang zit voor ons klaar.

Marco en ik praten in mijn teamkamer nog wat na. Daarna rijd ik in het donker naar huis. Dat is even lekker. Thuis zit ik nog een half uurtje met een glaasje wijn, alles nog eens te overdenken. Het verdriet van de ouders, niet te bevatten, mijn collega's die het volgens veel burgers nooit goed doen, ambulance personeel, brandweer, traumahelikopter bemensing, voor ons allen is dit een dag of een dienst om nooit te vergeten.

De volgende dag lees ik dat het jongetje uit Bodegraven het niet heeft gered. Zondagmorgen krijg ik bericht dat de roze laarsjes nooit meer gebruikt gaan worden.

Verslagen ben ik. Kinderen horen niet dood te gaan. En ja ik weet het, er gaan er velen, maar het hoort niet!

Contributiebetaling 2018

In verband met het wisselen van landelijk penningmeester zullen er met ingang van 2018 wat zaken gaan veranderen. Niets schokkends, maar uw medewerking is daarbij van essentieel belang.

Met ingang van 1 januari 2018 zal er een ander rekeningnummer worden gebruikt voor de automatische incasso en overboekingen van de contributie. Het daarvoor beschikbaar gestelde nummer zullen de leden zonder automatische incasso medio december 2017 per brief ontvangen.

Het is dan ook het dringende verzoek om geen contributie voor 2018 over te maken aan de landelijk penningmeester, dan pas na de ontvangst van de brief met het nieuwe rekeningnummer.

Leden met een automatische incasso worden verzocht een eventueel gewijzigd IBAN nummer z.s.m. door te geven aan de penningmeester of ledensecretaris van het district.

John Korsel

Lezing over vermiste personen in Oost Nederland

In samenwerking met EXCOP kunnen leden van IPA Nijmegen e.o. aanwezig zijn bij de lezing over vermiste personen in Oost Nederland. Hieronder het programma voor deze lezing "Vermiste personen" op donderdag 8 februari 2018 te Veghel in de bijeenkomst ruimte boven politiebureau/brandweerkazerne. Stadhuisplein 4, 5461 KS Veghel.

Ontvangst koffie/thee 13.30 uur,

Lezing van 14.00 uur tot 14.45 uur,

Kwartier pauze

Dan verder met gelegenheid tot het stellen van vragen van 15.00 uur tot 15.45 uur.

De lezing wordt gegeven door Miranda Baas, specialist vermiste personen in de eenheid Oost-Nederland.

Opgeven voor 15 januari 2018 bij ?

IPA – activiteiten

Dick Beerens via dickbeerens@hetnet.nl

Deelname is gratis. Informatie is te verkrijgen bij Jaap Heerschop, heerschop9@gmail.com

Oude foto's van Politie Curaçao

Nieuw Politievoertuig “Audi A6 3.0 TDI Avant Quattro S-tronic”

Automobielhandel PON wordt zeer waarschijnlijk de nieuwe leverancier van de snelle interventievoertuigen (SIV) van de politie.

Het bedrijf heeft met de Audi A6 3.0 TDI Avant Quattro S-tronic de aanbesteding van de nieuwe rappe politiewagens voorlopig gewonnen. Voorlopig, omdat overige inschrijvers tot 10 november in bezwaar kunnen gaan tegen de uitkomst van de aanbesteding. Leggen de overige inschrijvers zich neer bij de uitkomst dan moet Pon's Automobielhandel BV nog een Proof Of Concept leveren: een prototype van de auto zo op- en inbouwen dat deze voldoet aan alle eisen.

Opvallend toezicht

Wanneer dit naar verwachting verloopt, neemt de Audi A6 3 liter-diesel de komende jaren gefaseerd de plaats in van de huidige negentig Volvo's V70. Naar verwachting rijdt de eerste Audi A6 met politiestriping in het voorjaar van 2018 over de snelwegen. De SIV's worden ingezet bij de Diensten en afdeling Infrastructuur van een aantal eenheden en onder meer gebruikt voor opvallend surveilleren en toezicht.

Verkeershufters

De nieuwe auto's moeten ervoor zorgen dat de politie een antwoord heeft op mobiele bandieten, plof- en ramkrakers, verkeershufters en ander gespuis in snelle bolides. 'De nadruk ligt op criminaliteitsbestrijding op de weg', zegt Pim Miltenburg, voorzitter van de stuurgroep. 'We gaan opsporend surveilleren. Criminelen pakken. Daarom is er behoefte aan een snel en robuust voertuig. Ik ben trots op de nauwgezette wijze waarop het hele aanbestedingsproces is verlopen.'

Eisen

Geïnteresseerde partijen moesten voldoen aan een uitgebreid programma van eisen. In het projectteam zaten ook de uiteindelijke gebruikers, zegt tactisch inkoper Salvador Martins. 'Zij hebben bepaald aan welke vereisten de snelle interventievoertuigen moeten voldoen. Zo moet een SIV een topsnelheid hebben van ten minste 250 kilometer per uur. Ook dient hij binnen zeven seconden te kunnen accelereren naar honderd kilometer per uur.'

Agent in burger getuige van de zgn. Roemeense methode

Tekst en foto's: internet

Nijmegen, Lienden - De politie heeft woensdag- op donderdagnacht, de nacht van 18 op 19 oktober jl. omstreeks 01.00 uur een 26-jarige Roemeen op heterdaad aangehouden. Hij wordt verdacht van poging diefstal of betrokkenheid bij diefstal. Een agent op weg naar huis was getuige van een spectaculaire maar levensgevaarlijke diefstal uit een vrachtwagen.

De agent was klaar met zijn werk in Tiel en op weg naar huis. Onderweg op de A15 ter hoogte van Lienden was hij getuige van een poging diefstal vanuit een rijdende vrachtwagen.

Roemeense methode

Deze methode kenmerkt zich door het feit dat er een auto bestuurd door één van de bendeleden voor de vrachtwagen gaat rijden die ze op het oog hebben, en vervolgens langzamer gaat rijden. Een andere auto die er ook bij hoort, gaat pal achter de vrachtauto rijden en vervolgens klimt één van de inzittenden van die auto via het dak uit de auto en gaat op de motorkap staan en verbreekt het slot van de vrachtwagen. Vervolgens wordt de vrachtwagen leeg gehaald.

Achter deze auto rijden weer één of meerdere auto's die het naderende verkeer op afstand houden om het zicht te ontnemen, totdat de diefstal is afgerond. De politieman reed achter de afschermende auto's en zag al snel waar hij mee te maken had. Hij wist al rijdend contact op te nemen met de meldkamer. En gaf door waar hij was, koos uiteindelijk voor een auto die er bij betrokken was en volgde deze.

Collega's van de agent in burger hebben deze auto op de A73 ter hoogte van afslag Dukenburg aan de kant gezet en de verdachte aangehouden. Later werd duidelijk dat een transportondernemer in Ede had ontdekt dat één van zijn vrachtwagens ter hoogte van Lienden al rijdend was open gemaakt en dat er een aantal goederen uit dozen waren gehaald.

Het onderzoek zal verder worden voortgezet door de Dienst infrastructuur van de Landelijke Eenheid. Door hen zal verder ook de woordvoering worden verzorgd.

Politie Arnhem test inzet bodycams

Tekst en foto's: internet

Arnhem - De politie in Arnhem-Noord start een proef met het dragen van bodycams in het Arnhemse uitgaansgebied. De bodycams worden voornamelijk ingezet door de Openbare Orde Teams (OOT) voor de handhaving van de openbare orde tijdens horecadiensten (vrijdag tot en met zondag). Het primaire doel van de proef is om te kijken of de inzet van bodycams bijdraagt aan een afname van overlast- en geweldsincidenten. De proef duurt tot maart 2018 en maakt onderdeel uit van diverse landelijke proeven met bodycams.

De Openbare Orde Teams krijgen op straat helaas regelmatig te maken met overlast en geweld, veelal veroorzaakt door overmatig alcoholgebruik en/of gebruik van stimulerende middelen. Uit eerdere onderzoeken blijkt dat mensen die weten dat ze worden gefilmd, minder geneigd zijn om geweld te gebruiken. Deze proef moet uitwijzen of dat inderdaad het geval is. Gezien de relatief korte periode van de proef, kunnen politiemedewerkers die deelnemen aan het Openbare Orde Team de bodycams ook inzetten bij meldingen van overlast en/of horecageweld tijdens reguliere handhavingsdiensten.

Hoe werkt het?

Het basisteam krijgt een aantal camera's die vrijwillig kunnen worden gedragen. Niet iedere agent krijgt dus een bodycam. De politiemensen mogen zelf bepalen wanneer ze de camera aanzetten, maar moeten dit wel laten weten aan omstanders. Bodycams worden openlijk en duidelijk zichtbaar gedragen. De politieman zegt voorafgaand aan het gebruik dat er wordt opgenomen, tenzij dit door omstandigheden niet mogelijk is. De opnames van de bodycam worden na iedere dienst beveiligd opgeslagen.

Wat betekent dit voor mijn privacy?

De bodycams worden gebruikt op de openbare weg en in openbare gebouwen. Er wordt niet in woningen of op besloten erven gefilmd, tenzij er sprake is van een noodsituatie, of een aanhouding op heterdaad. Alle bodycambeelden en audio-opnames vallen onder de Wet politiegegevens. Hierin staat precies beschreven wat met politiegegevens mag worden gedaan, inclusief hoe lang opnames mogen worden bewaard en wanneer deze moeten worden vernietigd. De beelden worden dus nooit zomaar met derden gedeeld, gepubliceerd of op sociaal media gedeeld.

Onderdeel landelijke proeven

De proef in Arnhem-Noord maakt onderdeel uit van diverse landelijke proeven met bodycams die in verschillende eenheden worden gehouden. In deze onderzoeken wordt bekeken wat erbij komt kijken als de politie dit middel breder inzet. Al deze proeven moeten resulteren in landelijk beleid voor de toepassing van bodycams door de politie.

Burgers spelen mee in film over geweldsinzet Politie

Tekst: Korpsmedia Foto's: internet

Om bij het publiek meer begrip te krijgen voor hoe we omgaan met onze geweldsbevoegdheid, is er een film gemaakt over het trainen ervan. Die staat sinds vandaag online. In de film spelen burgers een grote rol, want zij konden zich opgeven als deelnemer: 'Respect voor de agenten die dit iedere dag doen.'

Omdat beelden meer zeggen dan woorden en de maatschappij steeds sterker is gericht op video, is er een film gemaakt over geweldsinzet. Daarin laten we zien dat het gebruik van geweld vakmanschap vereist. En hoe moeilijk het is om in een split second de juiste beslissing te nemen, hoe we daarvoor trainen, dat er strenge regels gelden voor het inzetten van geweld en dat we altijd achteraf verantwoording afleggen over de gemaakte keuzes.

Publiek zelf laten ervaren

Vaak weet je pas hoe iets werkt of voelt, als je het zelf ervaart. Voor deze video, die echt gericht is op het grote publiek, kon daarom iedereen zich opgeven. Een oproep op de Facebookpagina Politie Nederland leverde ruim honderd aanmeldingen op; allemaal mensen die graag aan den lijve wilden ondervinden hoe de politie traint en oefent op geweldsinzetten. Na een korte screening werden zes burgers uitgenodigd om mee te spelen in de film. Ieder van hen heeft zijn eigen motieven om mee te doen. Deelnemster Belgien (19): 'Ik hoor van veel van mijn vrienden dat ze tegen de politie zijn. Nu wil ik toch het positieve laten zien.' Toto (23) is vooraf licht kritisch: 'Ik ben benieuwd of het echt zo zwaar is als men zegt.'

Trainen en rollenspel

De film geeft een inkijkje in het politiewerk en de bijbehorende training. Te zien is dat de groep deelnemers in een IBT-setting een verkorte training geweldsinzet krijgt, zowel theoretisch als praktisch. Vervolgens passen ze het geleerde onder leiding van IBT-docenten Anke en Jeroen toe in verschillende rollenspellen rond geweld. Onder andere huiselijk geweld en uitgaansgeweld komen aan bod. In korte interviewfragmenten vertellen de deelnemers hoe ze de training en het rollenspel hebben ervaren. Ook is er een rol voor onze eigen politievlogger en YouTube-hit Jan-Willem Schut. Hij ontvangt de deelnemers, kijkt hoe ze reageren op de training en geeft in de film commentaar op wat hij ziet.

Onder de indruk

De deelnemers zijn zichtbaar onder de indruk en verrast. Uit de interviews blijkt hoe belangrijk deze ervaring is voor hun mening over politiegeweld. Toto zegt bijvoorbeeld: 'Je moet die

regels in je hoofd hebben. Je moet weten wat kan en mag, of het proportioneel is en dat moet je allemaal in een split second afwegen.' Hij verzucht: 'Ik had verwacht dat het mij makkelijker afging, maar het valt me eigenlijk tegen.' Mohamed (20) geeft aan: 'Als je een geweldsmiddel gebruikt, moet je toch nog steeds nadenken: mag ik dit toepassen?' En dat is precies wat het werk zo lastig kan maken, vindt Diana (46): 'Dit zijn van die situaties die mij heel ingewikkeld lijken van bij de politie werken.'

Stap naar voren

Politiegeweld is een hot item. Burgers verwachten dat de politie optreedt als dat nodig is. Maar moeten agenten daarbij geweld gebruiken, dan ligt de politie al snel zelf onder vuur. Daarbij hebben we in Nederland last van een afnemend vertrouwen in de overheid en discussies rond discriminatie, etnisch profileren en diversiteit. Ook incidenten in de Verenigde Staten dragen bij aan onjuiste beeldvorming over politiegeweld. We willen laten zien dat de politie in Nederland geweld mag - en soms zelfs moet - gebruiken en dat de inzet van geweld onderdeel is van ons vakmanschap. Maar ook dat we die stap naar voren zo verantwoord mogelijk zetten.

Huldiging jubilarissen I.P.A. Nijmegen e.o.

Tekst: Kees de Jong Foto's: Henk Baron

Onlangs nodigde het bestuur van I.P.A. district Nijmegen e.o. mij uit, samen met partner te komen bij de Inloop dag op zondag 12 november 2017. Tijdens deze bijeenkomst in Bar – Sporthal “De Heuvel” te Druten zou mede aandacht besteed worden aan de huldiging van leden, die reeds 25 of 40 jaar I.P.A. lid waren. Het is al weer 40 jaar geleden dat ik lid van onze vereniging werd.

Na een fikse autorit vanuit Voor-Beltrum, onze huidige woonplaats, naar Druten, troffen wij vele I.P.A.-vrienden aan. Er was veel “bij” te praten samen met mede-jubilarissen en andere aanwezigen. Natuurlijk kwamen wij daarbij op de vele activiteiten, waaraan wij als IPA-leden in al die jaren hadden deelgenomen. Goede herinneringen werden opgehaald en nieuws uit het heden uitgewisseld.

Hierbij mochten wij genieten van de prima verzorging, die ons bestuur had voorbereid. Wij werden fiks verwend.

Onze voorzitter Jan Eijkemans huldigde ons met het feit dat wij 25 of 40 jaar lid waren en reikte daarbij de speld en bijbehorende oorkonde uit. De aanwezige partners werden verrast met een mooi boeket. Henk Baron zorgde voor het huidige digitaal vastleggen van ons als jubilarissen, waarna het weer tijd werd van elkaar afscheid te nemen om met deze fijne nieuwe I.P.A.-ervaring de thuisreis te aanvaarden.

Kees de Jong.

Tweede nazomer kampeerweekend van IPA Nijmegen e.o. groot succes.

Tekst; Brugt Peper. Foto's; Cees van den Heuvel

IPA Nijmegen organiseerde op 22, 23 en 24 september 2017 voor de 2de keer het nazomer kampeerweekend voor IPA leden. Onder het motto: nog even een weekendje samen nazomeren voordat de caravan, camper of vouwwagen naar de stalling gaat of de tent wordt opgeruimd.

30 Deelnemers uit verschillende IPA districten (o.a. uit Arnhem, Baronie van Breda, Enschede en Nijmegen) namen hieraan deel. Deze keer werd ook de "IPA" stacaravan / chalet afgehuurd. IPA leden krijgen hierbij 20% korting op de huur.

Het weekend vond plaats op Campingpark Het Groene Eiland te Appeltern, in het Land van Maas en Waal waar Boudewijn de Groot zo mooi over kon zingen. De weergoden zaten dit weekend geweldig mee, met heerlijke temperaturen oplopend tot de 20 gr C. Campingpark Het Groene Eiland ligt op het rechterdeel van een schiereiland midden in het watersportrecreatiegebied De Gouden Ham gelegen tussen de dorpen Appeltern en Maasbommel. Een schitterende plek met een mooi uitzicht over het water.

Een geweldige camping, door de ANWB met 4,5 ster hoog gewaardeerd. Niet voor niets is de camping regelmatig uitgeroepen tot beste camping van de regio. Om de kosten te

drukken had de organisatie gekozen voor het concept American Party met 'BYOB' oftewel: Bring Your Own Booze of Bring Your Own Bottle + borden, bestek, enz. Ter vermaak en plezier werden tips en ideeën meegegeven, zodat iedereen naar believen de dag kon invullen. Iedereen had dus de vrije hand om het mooie Land van Maas en Waal te gaan ontdekken. Maas en Waal en het Rivierengebied is bij uitstek geschikt om heerlijk te wandelen en te fietsen. Ook is er natuurlijk de nodige waterrecreatie.

Ook kon men een bezoek brengen aan:

stoomgemaal de Tuut, ong. 5 km vanaf de camping; de Tuinen van Appeltern, ong. 6 km vanaf de camping; forelvijver 't Mun in Appeltern, ong. 2 km vanaf de camping. Daags voor het weekend had de organisatie al twee ruime partytenten opgezet. De avonden koelden toch wel af. Door het gebruik van deze partytenten konden de liefhebbers de avonden gezellig bij elkaar zitten onder het genot van een drankje.

Op vrijdag 22 september verzamelden de meeste deelnemers zich vanaf 11.00 uur op de camping. Een aantal deelnemers was een dag eerder gekomen en zij hadden hun stek al gevonden. Ook waren er deelnemers die hun weekend verlengden met een paar dagen. Bij aankomst werden alle deelnemers voorzien van een welkomsttas met informatie. Om 17.30 uur stond de welkomstborrel gepland voor de liefhebbers, en werd er een heerlijke "Schrobbelèr" geschonken. Na de welkomstborrel kon iedereen aanschuiven aan een Chinees buffet. De rest van de avond bleven de meeste deelnemers lekker na borrelen.

Zaterdagochtend begon de dag met wat ochtendmist maar al snel brak er een heerlijk zonnetje door.

De dag werd door iedereen vrij besteed. Er werd gewandeld en gefietst door het Land van Maas en Waal maar er werden ook leuke autoritjes ondernomen. Fietsen of wandelen door het Land van Maas en Waal betekent: veel mooie uitzichten met in de hoofdrol water en dijken, uiterwaarden, kolken en waaien. Had men geen behoefte om weg te gaan? Geen probleem, men kon gewoon genieten van het mooie weer en de waterrecreatie die vlak voor onze caravans en campers langs voer. De zaterdag werd afgesloten met een complete BBQ en een samenzijn in de partytenten.

Op zondag was het alweer tijd om afscheid te nemen. Dat viel niet mee want het was weer een schitterende dag waarbij zoals we al schreven de temperatuur opliep tot boven de 20 graden C. Iedereen kon zelf bepalen hoe de dag besteed zou worden en wanneer men wilde vertrekken.

De organisatie kijkt terug op een mooi en geslaagd weekend. Daarom staat voor 2018 het 3e IPA nazomer kampeerweekend gepland op vrijdag 21 t/m zondag 23 september 2018. Na overleg met de groep hebben we besloten om nog een keer Campingpark Het Groene Eiland in Appeltern te bezoeken.

We hopen weer op een mooie opkomst waarbij ook zeker kinderen en kleinkinderen welkom zijn.

Nieuwsgierig naar meer mooie foto's? Kijk, dan snel op de IPA Nijmegen site.

De organisatie Jan Nijburg en Brugt Peper.

Foto's kampeerweekend

Op 13 oktober 2017 overleed ons IPA lid Edwin Franssen op de leeftijd van 54 jaar. Edwin was ruim 9 jaar lid van IPA Nijmegen e.o. en op zijn manier een actief IPA lid. Hij en zijn vrouw gingen diverse keren met de gezamenlijke busreis van IPA Nijmegen met de PV Maas en Waal mee op reis. Edwin was een levensgenieter en hij genoot tot het laatste moment van dit leven. Een bezig baasje was Edwin, was lid van de zeeverkenner en een hobby treinen club maar ook hobby – vrachtwagen chauffeur. Ter ere van Edwin publiceren we nogmaals zijn verhaal “Hobby van een diender” welke al eens eerder in de Attentie heeft gestaan. En zoals Edwin zou zeggen “Geniet” ervan.

Hobby van een diender

Tekst en Foto's; Edwin Franssen.

Toen ik Edwin vroeg om eens een stukje te schrijven over zijn hobby als chauffeur vertelde hij mij zonder er bij na te denken “Dat is niks bijzonders”. Toen ik bleef aandringen kwam Edwin met het volgende stuk. Ritje Klein Heubach,

Ritje Klein Heubach (D) op een vrijdag in mei 2015. Donderdag was er geen werk als chauffeur. Dan toch nog een belletje van de planner dat hij wat voor mij heeft op vrijdag én zaterdag! Kesteren rijstmeel laden voor midden Duitsland en dan bij Warstein laden en terug op zaterdag. Omdat de rit niet in één dag te halen is en ik ook zaterdag vrij ben is deze rit voor mij! Het echte werk. Ik krijg een Volvo 440 met bulk tank 15 mee. Overdag thuis de spullen klaarzetten, kaartlezen, wat eten en drinken en de slaapzak niet vergeten! En de TomTom, voor als het toch weer een ander adres wordt. Vorig jaar juli had ik dezelfde rit maar deze was al door een ander voor geladen. Ik kon gelijk

vanaf Schaijk om 17.00 uur richting Frankfurt om de volgende dag met voldoende rij uren weer terug te kunnen komen. Toen werd de terugrit voor de retourlading gewijzigd naar een dorpje in de omgeving van Cochem. Prachtige binnen weggetjes en dito landschap! En goed kaart lezen vanwege 40 ton!

Rond 04.00 uur gaat de wekker, opstaan en ontbijt en dan naar Schaijk. Sleutels, papieren en de Volvo inladen met van alles en nog wat. Koelkast aan. Rond zes uur op de weegbrug. Na een bak koffie en een praatje, de oplegger met een S-bocht om een lossende truck de laad hal in gereden. Oppassen geblazen omdat ik met de buitenbocht langs het bordes moet staan maar niet met de tank er tegen aan mag rijden. Voorzichtig en een paar keer controleren omdat door het scharnieren van de oplegger je deze zijde met de spiegel niet kan zijn. De laad meester, een geschikte man, laad in gat 4 de silo leeg, 25 ton Rijstmeel. We hoeven niet te schatten dus dat scheelt weer tijd en soms wat stress. Weer even wegen, weegbrief en klaar. Even van de weegbrug afzetten, toilet en een bak koffie en dan op weg. De A15, 50 en dan via 73 naar Venlo de 61 op naar het zuiden. Deze route scheelt weer maut, de Duitse truckbelasting, omdat we zuidelijker Duitsland in gaan. De 61 is iets langer maar via de 3 zijn meer zware hellingen en baustellen. Dat kost ook brandstof en tijd.

De rit is 435 kilometer. Dat haal je niet in de maximale aaneengesloten rijtijd van 4,5 uur. Onderweg dus pauze houden. Tijd om een broodje te smeren en wat koffie uit de thermoskan. Daarna weer fijn de baan op langs Koblenz met zijn prachtige omgeving. Wachten is niks voor mij. Ik wil wat zien van de wereld. Na wat hellingen komen we in de vlakte waarna we naar het oosten afbuigen de 60 op richting Frankfurt am Main. Het wordt wat drukker en komen langs het enorme station. Berichtje van de planning; Hoe laat kun je er zijn. Volgens de tomtom was het 12.25 uur dus ik geef door rond 13 uur. De planning geeft door tussen 13 en 14 uur aan

het bedrijf. Normaal komen we vroeger maar ivm problemen bij de verlader kon er pas vanmorgen geladen worden. Dan schuift alles op!

Dan slaat het noodlot toe. File!#@ Door ongeval 4 rijstroken dicht. Langzaam rijden en stoppen. Stress en echt geen lol aan. De tijd tikt door. Een paar keer op de stratenatlas gekeken. Al zigzaggend kan ik binnendoor richting Aschaffenburg waar ik anders de 60 verlaat en naar het zuiden moet voor een laatste stuk langs de Main. Dan toch maar besloten binnendoor te rijden. De TomTom negerend met behulp van de kaart richting Munster. Het is opletten de goede afslag te nemen en niet te kleine wegen te nemen. Je wordt sowieso meestal omgeleid door middel van borden "verboden voor vrachtauto's". In het begin is het erg druk maar dat wordt minder. Wel blijven er verkeerd afgestelde verkeerslichten en zo.

Omdat je haast hebt is dit ook niet goed voor het brandstofverbruik. Wel lekker makkelijk dat er een automaat op deze Volvo zit met 12 versnellingen, 440 pk. Het ouderwetse schakelen met 12 of 16 versnellingen wordt steeds minder. Best jammer eigenlijk want schakelen maakt het toch speciaal. En geeft meer controle, zeker als je steeds weer op een andere merk truck rijdt. Het totaal gewicht is 40 ton. Het maximum voor Duitsland. België is bijvoorbeeld weer 44 ton.

Nog een keer een opstopping voor een rotonde en dan onder Aschaffenburg naar het zuiden. We zitten weer op de route. Nog een kilometer of 40. Het is fijn dat ik er al een keer geweest ben want meestal geeft de TomTom de ingang aan voor de post of het kantoor. Ik kan nu zo doorrijden naar de weegbrug en de slagboom gaat al open! Binnen melden is hier gezellig. Het zijn aardige mensen hier en het is lekker schoon en mensen behulpzaam. Ze hebben zelfs water met bubbels voor je en een prachtig toilet. We maken het wel eens anders mee.....

Nog even een monster nemen en dan de vraag of ik weet waar ik moet zijn; silo 39. Jawel, de aansluiting zit in een hok naast het bureautje van deze man.

Snel linksom gereden zodat ik goed voor de silo aansluiting uitkomt want de tachograaf is weer aan het piepen. Door de file zit ik al over de 4:15 rij-uren! Ik had de vorige pauze gecombineerd met een toiletstop maar ik had dit beter wat later kunnen doen. Weer wat geleerd. Nog 10 minuten over....

Snel de truck achteruit voor het silo hok zetten, afstand bepalen en nog een metertje of 2 naar achteren en de handrem er op. De tachograaf uit de rij stand! Anders zit je aan een overtreding, te lang ononderbroken gereden! Het monster wordt gecontroleerd. Rustig de tijd om de compressor slang aan te sluiten, het kijkglas uit de kist te halen en op de los klep te plaatsen. Twee dikke slangen aan elkaar klemmen en klaarleggen voor montage aan de los pijp. Na een kwartiertje krijg ik toestemming om te lossen. Inmiddels heb ik de luchtvering van de oplegger ontlucht en staat de achterzijde van de oplegger op de poten. Het kiepen van de cilinder kan beginnen. Na gelang het product moet je langzaam aan of hoog op kiepen. Vervolgens de compressor op de Volvo aan om de tank richting de 2 bar te brengen. Deze worden aangedreven door de motor op zo'n 850 toeren. De los slang vast zetten en voorzichtig met de luchtdruk met het lossen beginnen totdat het meel mooi "loopt". Volgens de silo baas loopt rijstmeel goed en levert geen verstoppingen op. Dat scheelt want anders is het oppassen "geblazen". Verstoppingen geven zo uren vertraging! De truc is om met behulp van slangen, leidingen en kranen met de luchtdruk de poedervormige of korrelige producten vanuit de oplegger in de silo te blazen.

Gelukkig liep het lossen voorspoedig en was de tank vlot leeg. Snel de lucht deels afblazen via de silo zodat de druk er af is en ik de tank kan inspecteren en vegen. Er komt een klein hoopje uit! Te snel afblazen geeft condens en dan gaat alles plakken. Dat kunnen we helemaal niet gebruiken. Tussendoor de slangen en andere attributen opruimen en de achterasvering weer op druk zetten. Op naar de weegbrug uitwegen en papierwerk afhandelen. Nog even een bak koffie en een sprankelend watertje. Wat gastvrij zijn ze hier, al ben je zo laat.

Het is 16.30 uur. Even overleg met de planning. Midden door de spits weer vlak langs Frankfurt? Bij Aschaffenburg over de 60 en dan kort daarna de 45 op naar het Noorden. Niet richting Marburg en Winterberg maar richting Giesen en dan bij afslag 25 lekker binnendoor. Vanmorgen zag ik al een andere laadopdracht voor de terugweg bij mijn stukken liggen. Laden in Bad Berleburg. Nog nooit van gehoord.

Gelukkig was het wel heel rustig op de weg en liep de weg voorspoedig. De TomTom gaf natuurlijk wat anders aan maar vanaf afslag 25 klopte het wel, althans, meestal. Met de kaart in de buurt ter controle en

goed opletten komen we verder. Ik kan me gelukkig ook aardig oriënteren! Op een kilometer of 20 afstand geeft hij rechtsaf aan. Een L-weg.... En een bord verboden voor vrachtauto's. Voor mijn gevoel moet ik rechtdoor en verderop zie ik een bord Bad Berleburg! Hoera, goed ingeschat. In het dorp weer een probleem. Bij een kruising moet ik rechts de berg op de betreffende straat in. De weg wordt steeds smaller en nog een paar honderd meter tot de finish. De straatnaam klopt maar hier zit geen bedrijf. Achteruit weer er tussenuit en dan valt een bord op van het bedrijf. Daar staan wat silo's en bergen met grondstoffen. Het gebouw ziet er wel donker uit. Inmiddels is het na 19.00 uur. Gelukkig zie ik nog een man in de regelkamer op de 1e verdieping. Na een begroeting; kan ik nog geladen worden??? "Kein problem" antwoordt hij. Prachtige taal! Geen Frans nodig deze rit!

Op aanwijzing de oplegger onder de 1 na laatste laad balg. 2e en 6e gat vullen met 25 ton "gebrand" leisteen. Of ik een weegsysteem heb? Op de luchtdrukmeters van de luchtvering kan ik globaal schatten wat het gewicht ongeveer is. Hetzelfde als vanmorgen, trek as 6.5 bar en de opleggervering 5 bar. Eerst de voorste kamer laden tot 7 bar. Daarna de achterste kamer laden en dan zakt de meter voor weer.... Maar met een beetje geluk en wat ervaring kwam ik er aardig uit. De silo baas was al eerder gestopt omdat hij op tijd laadde. Nog een minuutje er bij. Volgens hem 700 kg. Papieren tekenen en dan in Oosterhout wegen.... Dat is voor maandag. Klaar, Feierabend! De silo baas was heel vriendelijk. Ik mocht verderop overnachten op het terrein. En er is een toilet en een douche, allemaal gratis! Eten kon hij ook regelen. De plaatselijke "pizza boer" had kennelijk geen zin in buitenlandse telefoontjes. Hij belde voor me en zei dat om half tien de Holsteiner-schnitzel met salade en pommes zou worden geleverd! Geweldig. Even naar de Volvo en wat papierwerk doen, monster opruimen en de deksels goed vastmaken. Tijdens het telefoontje naar het thuisfront komt de silo baas al knipperend aanrijden. "Es ist schon da" Het eten stond al in de kantine. Ik kreeg het niet voor mekaar om te betalen. Hij zag mij als gast? Lekker gegeten. Daarna nog een rondleiding. Een enorme rij roterende droogcilinders dat uitkomt in een betegelde versie met een bruinkool gestookt straalvuur van 1094 graden. Hier wordt het leisteen verbrand en voorzien van lucht waardoor het een enorm isolerend vermogen krijgt en heel erg sterk wordt. Het wordt gebruikt in de betonindustrie. Wel een duur grapje denk ik. Dit werk gaat 24/7 door. In de cilinder ziet het uit als glinsterende kristallen in het helle vuur. Het beeld komt niet over op de foto. Ik ben ook bang dat de boel gaat smelten. Na het afscheid terug naar de Volvo en de gordijnen dicht gemaakt. Muziekje aan en de een hoeslaken en de slaapzak voor de dag gehaald. Nog een colaatje, een belletje en de wekker op 05.00 uur. Lekker geslapen, ondanks een regenbuitje dat door het open dakluik lekte.

Lekker even douchen, tanden poetsen en de motor weer starten. Een krentenbol met een plakje kaas uit de koelkast en wat water. Op zoek naar de koffie. Een gezellig collega die gisterenavond zijn truck daar voor het weekend plaatste zei, dat er een dorpje verderop wel een bakker was.

Op zoek dus naar de bakker. Rustig vertrokken richting Wenden, de A 4. Nog wel een uurtje rijden. Prachtig is het hier; heuvels, veel gras en koolzaad, een paar reeën en allerlei vakwerkhuizen en veel leisteen. Twee dorpen verder zie ik bij een "Aral" tankstation wat broodjes op de toonbank. In de remmen en de handrem er op getrokken en een aantal broodjes gekocht en een XXL koffie. Daar wordt je weer mens van. Met verbazing de route door het mooie heuvelachtige landschap vervolgd. Ik kan daar erg van genieten, zo 's-Morgens vroeg door het landschap. Na een uurtje de autobaan op richting Keulen. Ook hier is het erg mooi. Weer een groepje reeën gezien. Goed opletten dat je bergaf op tijd de motorrem er op zet en terugschakelt. Anders gaat het gauw te hard en worden de remmen te warm. Veiligheid voor alles! Voor het einde van de daling weer een beetje vaart maken voor de volgende berghelling. Dan kom je weer sneller omhoog en dat scheelt brandstofverbruik. Men is bezig om deze rijstijl in te voeren in de moderne cruise control. Dit wordt gestuurd door middel van GPS. We kunnen het ook al vast zelf doen.....

Vorbij Keulen nog even aan de kant. Een sanitaire stop en een bak koffie. Apparaat stuk?! Op de 61 nog maar even aan de kant. De toilet-ticket ingeleverd en dan nog 2.70 voor een grote bak koffie.

Een praatje met een Nederlandse trucker. Hij moet nog naar Rotterdam. Nog een uurtje tot de grens bij Venlo en dan naar het noorden over de 73. In Schaijk nog even tanken. Hij was niet helemaal vol bij vertrek maar er kan nu wel bijna 400 liter in. Ook nog wat Ad Bleu tanken dat voor het reinigen van de uitlaat emissies wordt gebruikt. Totaal zo'n 1040 kilometer gereden. Nog even de cabine met zeep ingespotten en geborsteld. De ramen waren namelijk behoorlijk vervuild. Dan kan de vaste chauffeur maandag weer lekker met schone ruiten vertrekken. Nog even de boordcomputerstoring met de monteur besproken en dan kan de wagen aan de kant en mijn spullen er uit. Weekend! Een geweldige rit weer! Wordt zeker vervolgd.

Agenda

07-01-2018

Nieuwjaarsreceptie Bar-Sporthal De Heuvel te Druten

Vanaf 11:00 uur

20-03-2018

Districtsledenvergadering (DLV) Bar-Sporthal De Heuvel te Druten

De stukken voor deze vergadering worden gepubliceerd in de "Attentie" van februari 2018

02-04-2018

2e Paasdag

Het jaarlijkse Paaseieren zoeken voor kinderen/kleinkinderen. Ook dit is in Bar-Sporthal De Heuvel te Druten.

08-04-2018

1e Inloop voor Districtsleden Nijmegen e.o.

1e Inloop voor Districtsleden Nijmegen e.o. in Bar-Sporthal De Heuvel te Druten.

21-04-2018

Kruisboogschieten

Kruisboogschieten bij Schuttersvereniging Gilde Sint Sebastianus te Middelaar Met mogelijk bij voldoende belangstelling een BBQ daarna op zelfde locatie. Deze activiteit moet nog geregeld worden.

14-06-2018

Bezoek aan de Tuin van Bezinning.

Op deze 2de donderdag van juni gaat een afvaardiging van IPA Nijmegen e.o. naar de herdenking van gevallen collega's in de Tuin van Bezinning te Warnsveld.

17 t/m 20 juli 2018

Vierdaagse

Via IPA Nijmegen e.o. zullen diverse groepen deelnemers uit meerdere landen worden ondergebracht bij de sporthal "De Veldschuur" te Malden.

21, 22 en 23-09-
2018

3e IPA Nijmegen kampeerweekend

Locatie Het Groene Eiland te Appelttern

20-10-2018

Kasteelbezoek

Ook in 2018 gaan we een kasteelbezoek organiseren. Hierbij wordt gedacht aan Slot Loevestein of Kasteel Ammersoyen te Ammerzoden.

04-11-2018

2e Inloop IPA Nijmegen e.o.

Met daarbij de huldiging van onze jubilarissen.

Opgave

Opgave voor de diverse activiteiten dient ruim vooraf plaats te vinden bij Dick of Adrie. Zie hiervoor de colofon voorin deze Attentie.

28

International Police Association district Nijmegen e.o.

Agenda Ledenvergadering 2018

De Ledenvergadering wordt gehouden op 20 maart 2018 te 20.00 uur in de Bar - Sporthal "De Heuvel", De Heuvel 40,

- 1.) Openingswoord door de Voorzitter ca. 20.00 uur
- 2.) Vaststellen agenda; vaststellen Rondvraag.
- 3.) Notulen van de algemene ledenvergadering 2017.
- 4.) Ingekomen en uitgaande stukken.
- 5.) Verslag van de penningmeester.
Het verslag kascontrolecommissie wordt gepresenteerd door een van de kascontrolecommissieleden.

Verslag van de penningmeester ligt vanaf 19.30 uur ter inzage. De overige verslagen zijn gepubliceerd in de Attentie van februari 2018.

- 6.) Bestuursverkiezing.
Dit jaar zijn aftredend en herkiesbaar de secretaris Martin van der Putten en de penningmeester Jaap Heerschop. Leden zijn altijd welkom om het bestuur van IPA Nijmegen e.o. te versterken. Wil je als nieuw lid een blik achter de schermen werpen neem dan contact op met de secretaris. Misschien kunnen we jou dan in de toekomst verwelkomen als nieuw bestuurslid.
- 7.) Pauze
- 8.) Benoeming kascontrolecommissie.
- 9.) Bestuursfunctioneren en bestuursbeleid.
- 10.) Voorstellen vanuit HB IPA-Nederland.
- 11.) Rondvraag.
- 12.) Sluiting ca. 22.00 uur

Na afloop van de vergadering biedt de penningmeester van het district u nog een drankje aan.
Secretaris IPA Nijmegen e.o.
H.M.H. van der Putten

Het bestuur van

J.P.A.

Nijmegen e.o.

wenst u allen fijne

kerstdagen en een

gelukkig 2018